

Забълежка) Причястія настоящ: врем: различавать се отъ отглагольны-тѣ прилагателны само чрезъ това, че първи-тѣ иматъ допѣлненіе а втори-тѣ нѣмать и предъ тіа може да се гуди глаголь **etre**. Н. П: *cette femme est douce, affable, prévenante* (прилагат: отглаг:) и *cette femme est douce, prévenant tout le monde* (причястіе:)

II. Промеднее причястіе.

Прмв: 1) Причястія промедшія се согласувать съ сжщствителны-тѣ, съ кои-то сж съединени, въ родъ и число ако при тѣхъ не се нахожда никое время на глаголи-тѣ **avoir** и **être**; защо-то они тогава сж употребени като прилагателны н. п.

Un ouvrage achevé, une maison achevée, des maisons achevées, des ouvrages achevés и проч:

Прав: 2) Рричястіе промедшее кога има предъ себе си вспомогателный глаголь **être** съгласува се съ свое-то подлежащее въ родъ и число, сирѣчь му се пригужда **e** ако подлежащее-то е женск: рода и **s** ако оно е множествен: числа. Н. П: *L'ennemi a été vaincu, les ennemis ont été vaincus; l'armée a été vaincue les armées ont été vaincues, les flottes sont sorties* и проч:

Правило 3) Но кога причястіе промедшее има предъ себе си вспомогателный глаголь **avoir**, то оно никога не се съгласува съ подлежащее-то си Н. П.

Mon père a chanté; ma mère a chanté.

Mes frères ont chanté, mes soeurs ont chanté. и пр.

Правило 4) Промедшее причястіе съединенное съ глаголь **avoir** всякога се съгласува съ свое-то правильно допѣлненіе, ако това допѣлненіе стои предъ причястіе-то Н. П. *La lettre que vous avez écrite, je l'ai lue.*

Les lettres que vous m'avez envoyées je les ai reçues.

Les femmes que vous avez vues sont bien sages.

Правило 5) Но ако правильно-то допѣлненіе на причястіе-то стои подиръ него, то това причястіе не се съгласува съ допѣлненіе-то си ни въ родъ ни въ число. Н. П. *J'ai écrit une lettre; j'ai écrit des lettres; j'ai lu ces livres.*